

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vtrum de maiori peccato sit magis dolendum appetiatiuè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

illis vnquam peccaret mortiferè. Ratio est: quia iustus non necessariò vitur suis habitibus virtutum.

4
Quid faciet si comparatio vltro occurrat.

Notandum Secundò: Dum tales comparationes occurrunt, peenitens vel tenetur potiùs quoduis malum huius vitæ malle perpeti, quàm eligere peccatum letale, vel certè debet suspendere electionem, & reiecta tali comparatione, absolutè peccatum detestari, & proponere abstinere. Quàdiu autem fluctuat, seu deliberat quid esset factururus, non potest absolui.

5
Comparatio solum in ista cum malis huius & non alterius vitæ.

Notandum Tertiò: Comparationem peccati solum esse faciendam cum malis huius vitæ, quæ interdum necesse est subire, vt peccatum euitetur; vt, cum inopia, seruitute, exilio, morte, &c. non autem cum malis vitæ æternæ; verbi gratia, vt malit potius esse mille annos in igne purgatorio, vel semper in inferno, quàm peccare mortiferè. Ratio est: quia hæc mala nunquam sunt subeunda ad vitandum peccatum; sed contra potius diuinitus sunt constituta, vt illorum timore peccatum vitemus. Vnde huiusmodi comparationes includunt repugnantiam secundum legem ordinariam, ac proinde sunt reiiciendæ, nisi quis abundantia quãdam charitatis moueatur. Vide Chrysostomum in illud ad Rom. 9. *Operabimur ego anathema esse à Christo.* Confirmatur: quia Dominus Luca 12. v. 4. ait, *Ne terreamini ab his, qui occidunt corpus, id est, ne sic terreamini, vt timore mali, quod illi possunt inferre, Deum offendatis. Timeo autem eum, qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam.* Vnde fortassis non imputaretur ad culpam mortiferam (si facta hypothefi alterum deberet fieri, Deo sic permittente:) si quis mallet semel fornicari, furari, quàm in æternum ardere: quia malum istud nimium superat humanam conditionem.

DVBIVM. II.

Vtrum de maiori peccato sit magis dolendum appetitiuè?

6
Asfirmatur.

Respondetur, Esse. Est certa sententia; & explicatur exemplo: Si necessarium esset incidere in hæresim, vel in furtum, eligendus esset potiùs lapsus in furtum, quàm in hæresim; quia in furto est minor Dei contemptus, ac proinde minus malum: quare magis dolendum est de peccato hæresis, quàm furti. Quod confirmatur ex Cypriani sermone de Lapsis, *Quam magna deliquimus, tam grandia desleamus.*

7
Appretiativè magis dolere de minore peccato, quàm de maiore, videtur veniale.

Petes Primò: Quale peccatum est, si magis doleamus appetitiuè de minore peccato, quàm de maiore? Vt, si quis diceret, malle se committere, vel commississe, si esset necesse, blasphemiam, quàm furtum, eò quod in furto sit maior ignominia.

Respondet Sotus dist. 17. quaest. 2. art. 4. esse tantum venialem charitatis peruersionem, si animus vtrumque absolutè detestatur. Idem tenent plerique recentiores: & videtur satis probabile. Ratio esse potest: Quia omnia peccata mortifera conueniunt in contemptu Dei: vnde aliud non excedit aliud infinite, sed finita duntaxat proportionè. Quare non tam strictè obligamur ad magis dolendum de maiore, quàm de minore.

Secus est, Si fiat comparatio cum malis huius vitæ, quæ peccatum infinite superat. Vnde esset peccatum mortiferum, si quis mallet se peccasse,

quàm amisisse sua bona; nisi iam reconciliatus sit Deo, eamque reconciliationem simul cum peccato coniungat: sic enim in hac comparatione non videtur mortifera inordinatio.

Magis dolere de malis huius vitæ, quàm de peccato mortali, est mortale.

Notandum autem est, vt quis magis censetur dolere de maiore peccato, nõ opus esse inter peccata facere comparationem; sed sufficere, vt quis omnia peccata sua detestetur, quatenus sunt offensio Dei; sic enim detestatio fertur in singula pro gradu & ordine cuiusque.

Petes Secundò: Vtrum magis dolendum sit de suo minori peccato, quàm de maiori alterius?

8
Appretiativè magis dolo de tuo paruo peccato, quàm de alterius magno.

Respondetur appetitiuè magis dolendum est de suo, etiam minimo, quàm de maximo alterius. Ratio est: quia ad alterius peccatum, etiam maximum impediendum, non licet in se admittere vel minimum: vt patet ad Romanos 3. Intensivè tamen sæpè magis dolemus de alterius maximis peccatis, quàm de nostris minimis.

Similiter (cæteris paribus) magis dolendum est appetitiuè de peccato alterius, quàm de quouis malo temporali. Dico (cæteris paribus:) quia ex malo temporali interdum multa peccata sequuntur, vel sequi possunt, vel etiam bona impediuntur; & hac ratione, potest quis de illis magis dolere.

DVBIVM. III.

Vtrum etiam debeat esse dolor summus intensivè in Contritione?

Sunt duæ sententiæ: Prima est Adriani qu. 2. de Penitentia art. 2. qui dicit, in contritione requiri summum conatum, ac proinde debere esse summum dolorem intensivè. Idem sentit de dilectione Dei. Et ratio ipsius est: quia alioquin neque amabitur Deus plusquàm omne bonum, neque peccatum odio habebitur super omne malum.

9
Sententia Adriani.

Altera est Petri à Soto lectione 15. de Penitentia, qui docet non requiri quidem, vt sit absolutè summus intensivè; tamen vt sit intensior, quàm quouis alius dolor de alio quouis malo. Idem sentit de amore Dei.

2. Petri à Soto.

Respondeo & Dico Primò: Non requiritur, vt contritio sit summus dolor intensivè, seu ex summo conatu voluntatis. Est communis sententia Doctorum.

10
3. Communis. Non requiri summum dolorem intensivè in contritione.

Probatur Primò: In charitate, ex qua dolor contritionis manat, non requiritur summus conatus: sunt enim tres gradus charitatis, scilicet *incipiens*; *proficiens*; & *perfecta*; qui gradus non solum appetitione, sed etiam intentione differunt & conatu: ergo neque in contritione requiritur summus conatus.

Probatur Secundò: Si contritio deberet esse summus dolor intensivè, vel esset summus respectu liberi arbitrij & auxiliij præsentis, vel respectu liberi arbitrij & auxiliij possibilis: neutrum dici potest: ergo. Non secundum: quia nullus datur dolor summus intensivè respectu auxiliij possibilis: sicut enim illud auxilium potest esse maius & maius in infinitum, ita & doloris vehementia, siue intensio. Sed nec primum dici potest, scilicet dolorem debere esse summum respectu auxiliij præsentis: sic enim sæpè fieret, vt is qui haberet ingentem dolorem propter Deum de peccatis suis non iustificaretur, eò quod dolor iste non esset summus.